

Hon bukaði brotsmanninn

Ein fýroysk kvinna var sterk, tá hon sunnumorgunin í Keypmannahavn bardist við ein mann, sum ætlaði at neyðtaka hana. Hann hevði knív, men hon tordi kortini at sláa aftur og slapp til rýmingar

Tann 29 ára gamla Ansy Poulsen úr Hvannasundi visti seg sunnumorgunin sum eina sterka kvinnu í Keypmannahavn.

Hon skuldi til arbeiðis, og fór fyrst við bussi nummar 37 av Amager, til høvuðs-jarnbreytastøðina, og haðani við tokinum til Ellebjerg støðina.

-Klokkan var 6.54 sunnumorgunin, tá eg fór úr tokinum í Ellebjerg. Eg var einasta ferðafólkið. Tá eg kom oman gjøgnum trappurnar, stóð ein maður fyrri mær við knívi. Hann vildi hava meg at koma út á perrongina, men eg nektaði, tí eg var bangin fyrri, at hann ætlaði at gera av við meg, greiðir Ansy frá.

Hann royndi eisini at fáa hana inn í eina lyftu, men hon gjørdi móttøðu.

Tey bardust eina góða løtu, og einaferð tveitti hann hana oman gjøgnum trappurnar. Eisini sparkaði hann hana fleiri ferðir.

So vildi hann hava hana inn í eina telefonboks, og hann tósði eisini um at læsa jarnbreytastøðina.

Aftaná dugir Ansy væl at siggja, at tað hevði hann ikki kunnað gjørt, men tað var ikki so lætt at hugsaeilt klárt ta løtuna. Hon hevði turriklaði um hálsin, og hon ivaðist ikki í, at hann fór at binda turriklaðið um munnin, so hon ikki fekk rópt, men tað gjørdi hann so ikki.

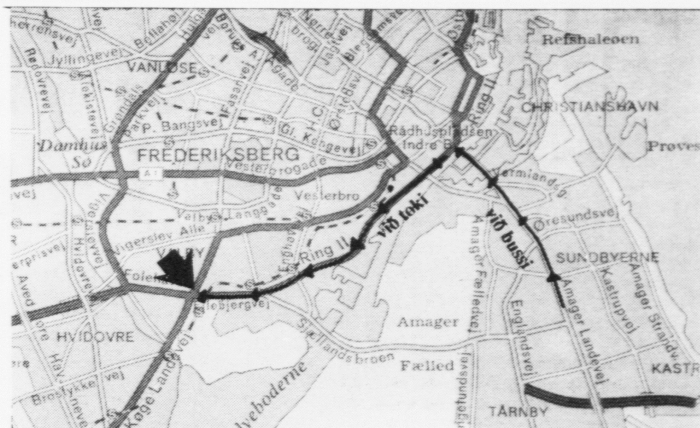
Bardist fyrri livinum

Ansy helt fram at berjast ímóti, sjálvt um maðurin ala úðina hevði knívin ímóti henni.

Hon spurdi mannin fleiri ferðir, hvat hann vildi henni, men hann vildi ikki svara. Maðurin tósði danskt, men hann var útlendingur.

Tá hann einki vildi siga um ætlan sína, bjóðaði hon honum at taka pengarnar, hon hevði uppiá sær, men pengarnar legði hann einki í.

- Sjálvandi var eg kløkk, tá eg sá knívin, men eg hugsaði alla tíðina um, at eg noyðdist at berjast ímóti, tí hann mundi ætla at stinga meg niður, sigur hon.

Seinni kom hon so eftir, at ætlan hansara hevur verið at neyðtaka. Tilíkt hendir nógvum kvinnum í einum stórbýi sum Keypmannahavn.

Fór til arbeiðis

Einaferð fekk hon so slitið seg leysa og rann yvir á røktarheimið.

- Eg sá ikki eitt menniskja nakrastaðni, sum eg kundi biðja hjálpa mær. Tað var so túdliga og sunnumorgin.

Tá hon so kom á røktarheimið, sóu starvsfelagarnir beinanvegin, at nakað var hent. Tey meldaðu fyrri hana, og politiið kom eftir Ansy at fáa hana at greiða frá, hvat var hent.

Kennir ikki mannin aftur

Politiið hevur gjørt kanningar fyrri kanska at finna onkur av hansara fingrimerkjum, og hon hevur hjá politinum sæð myndir av brotsmonnum. Tað var Ansy ógjørligt at kenna mannin aftur, tí maðurin hevði fjalt sítt andlit. Tað einasta, hon kann siga, er, at maðurin var myrkleiddur, ikki dani, og í 20-árunum. Hon kundi eisini greiða politinum frá, hvussu maðurin var klæddur.

Ansy heldur ikki, hon hevur fingið nakað álvarsligt mein av yvirfallinum. Eina nátt lá hon á sjúkrahúsi, tí hon hevði fingið heilaskjálvt. Hon hevur

Henda vegin fór Ansy Poulsen sunnumorgunin. Á Ellebjerg støðini varð hon yvirfallin av manni við knívi

fingið blátt eyga, og í gjár hevði hon nokkso ílt undir síðuni.

Hon er nokkso skelkað, og tað gongur illa at sovna, men annars hevur hon tað gott, og hevur góð fólk at vera hjá.

Ansy arbeiðir sum heilsurøktari og skal til próvtøku seinni í mánaðinum. Ætlan hennara er at halda fram við útbúgvingini, tá henda próvtøkan er av.

randi

45 ár í sama arbeiði

- Her man vera gott at vera, tí teir flestu eru her, til teir fara frá fyrri aldur, sigur Pauli Næs, sum síðan 1947 hevur arbeið á maskinverkstaðnum hjá Wenzel Petersen í Havn

Sunnudagin vórðu liðin 45 ár, síðan Pauli Næs í Havn byrjaði at arbeiða hjá Wenzel Petersen. Frammanundan hevði hann lært til maskinsemið á Tórshavnar Skipasmiðju.

- Pápi mín og gamli Wenzel vóru syskinabørn, og soleiðis kom eg inn higgar at arbeiða, sigur Pauli Næs. Nú hevur triðja ættarliðið tikið við.

Tá í 1947 helt maskinverkstaðurin til í gomlum barakkunum, ið stóð har, brandstøðin nú er við Varðagøtu. Haðani flutti hann út í pakkhúsið hjá Jens í Dali, síðan í Bakka, og seinastu

árinu hevur verkstaðurin verið uppi við Oyggjarveg-in.

Tað hevur mest verið skipum og motorum, Pauli hevur arbeiðt við hesi árinu. Tá fiskiskapurin var upp á tað vesta, kundi vera so nógv at gera, at hann ongantíð var heima upp í trý samdøgur.

Arbeiði hansara hevur alla tíðina verið bæði um-borð á skipum og inni á verkstaðnum. Frá 1950 til 1952 var hann í Føringahavnini og arbeiðdi fyrri Wenzel Petersen. Har var so nógv at gera, at teir arbeiddu nátt og dag.

Pauli Næs sigur, at hann hevur havt áhuga fyrri skipum, líka síðan hann var ingur drongur og var til skips.

- Alt, sum hevur við skip at gera, skal vera áliitandi, og eg havi altíð lagt dent á at, at teir, sum vit arbeiða fyrri, skulu vera nøgdur. Tað

hava teir mærvitandi eisini verið við okkara arbeiði, sigur hann.

Nógv er sjálvandi broytt hesi 45 árinu, tað hevur verið meir at gjørt enn nú, men teir eru framvegis átta á verkstaðnum.

Pauli Næs sigur, at honum altíð hevur dámt væl hjá Wenzel Petersen, og at hann ongantíð hevur roynt at funnið annað arbeiði.

- Tað man vera gott arbeiðspláss, tá teir flestu eru her, til teira fara frá fyrri aldur, sigur Pauli Næs.

randi

Pauli Næs á sínum arbeiðsplássi í 45 ár